

FORMANDSBERETNING v landsstyremedlemmerne

Luthersk Missions landsgeneralforsamling 25.-26. okt. 2019

I LM's formålsparagraf hedder det helt kort, at foreningens formål er: "evangeliets fremme". Ja, rent faktisk er foreningens fulde navn: "Luthersk Missionsforening til Evangeliets Fremme". Det er altså det, vi skal være optaget af: At evangeliet må nå til flere, og at vi selv, små og store, må blive fyldt af evangeliets kraft.

Er det så det, der optager os?

Ja, helt overordnet så har LM's arbejde tydeligt fokus på at forkynde evangeliet. Et godt eksempel på det fokus er det, der er sket i LM's genbrugsbutikker. I udgangspunktet var formålet med dem at skaffe penge til mission, men hurtigt fik man øje på, at der også var mulighed for at drive mission. Derfor finder vi i dag også i øget grad et større fokus på den menneskelige kontakt og samtalen omkring en kop kaffe og kage.

Det er fordi det ligger i vores DNA, -at det er det, vi først og fremmest vil. Det er værdifuldt, og det skal vi bevare.

Det er blandt andet også derfor, det let kan irritere os, når vi skal bruge for meget tid på at tilpasse os de nye persondataforordninger - for det er der ingen mission i.

Vi lever i et land, hvor sekulariseringen buldrer afsted. Det ses tydeligt i f.eks. queer-ideologien, der på grund af dens ekstreme individualisme og opgør med grundlæggende normer som at vi er mand og kvinde søger at underminere samfundet, familien og mennesket.

Vi kan nemt blive forskrækkede og bange, og så vi får brug for — som Elisas tjener — at Gud åbner vores øjne, så vi kan se, at "der er flere på vores side end på deres", fordi Gud er med os (2 Kong 6,16-17).

Kilden til at blive bevaret og til at få frimodighed til at bekende, hvad vi tror på, er, at vi retter vores blik mod ham, som er sandheden — Jesus Kristus.

Et andet kendetegn på vores tid er præstationskulturen. Vi bedømmer andre, og ikke mindst os selv, på det, vi kan eller ikke kan præstere.

Det får mennesker til at gå i stykker (også kristne) og fyldes med skam over ikke at slå til.

Det burde ikke findes i vores forsamlinger, for det er det modsatte af evangeliet - vi skal ikke præstere, for det gjorde Jesus - for os. LM er en samling med frelste syndere! Hvis dét er tydeligt, vil det også være tydeligt, at her er der plads til dem, der ikke lykkes. Det ønsker vi til stadighed at dygtiggøre os i og dermed fastholde hinanden på LM's første kerneværdi: "Frit evangelium".

Det frie evangelium har været et kendetegn for LM i 151 år og skal fortsat være det! Temaet for det kommende Landsmøde i Skjern i maj næste år er netop "Fri".

Vi vil kendes på en forkyndelse, sjælesorg og et kristens fællesskab, som taler tydeligt både om Guds hellige strengthed og barmhjertighed. Et fokus på Kristi kors, som giver mennesker hvile.

Forskellige emner — skrevet af forskellige LS-medlemmer

LM's internationale arbejde

Det er ikke for meget at sige, at vores engagement i international mission er noget af det kit, der har holdt LM sammen. Hvor er det rigt, at vi gennem både radiobølger og vores udsendte missionærer kan bidrage til, at evangeliet om verdens frelser, Jesus Kristus, når ud til steder, hvor det aldrig før har lydt. Når vi gennem vores udsendte missionærers undervisning på bibelskoler og teologiske læresteder bidrager til kapacitetsopbygning af den lokale kirke. Og sidst, men ikke mindst, når vi gennem vores udsendinge kan være med til at afhjælpe noget af den nød og elendighed, som er en synlig virkelighed andre steder i verden. Hvor er det rigt, at vi kan få lov til at være en del af dette.

I LM gør vi en forskel i det internationale arbejde, som vi kan være stolte af. Men der er stadig et stort behov for missionærer, så endnu flere kan få lejlighed til at høre om Jesus, inden det er for sent. Derfor er det bekymrende, når en af de største udfordringer, vi har haft i det internationale arbejde de seneste år, er, at vi har haft svært ved at besætte de ledige stillinger. Vi har været så frimodige at opfordre til at bede Høstens Herre om, at vi i 2019 må få 5 nye missionærenheder. De første er faktisk blevet ansat, og flere er på vej. Om Gud vil (og som meget tyder på), får vi det, vi har bedt om. Gud er god.

Det handler dog ikke om, hvor mange hoveder, der er på missionærplakaten, men om at vi er der, hvor Gud vil have os. Bed Gud om, at han må åbne og lukke de rigtige døre for os, når det handler om vores engagement i international mission. Det handler nemlig om Guds mission.

LM i Danmark

Vi har også et voksende tværkulturelt missionsarbejde inden for landets egne grænser. Sidste år valgte LM at fokusere på mission blandt grønlændere i Danmark gennem sin ansættelse af Søren Eriksen. Vestjyllands afdeling har så fulgt op med en ansættelse af Helga Rosing, som selv er grønlænder. Arbejdet blandt grønlændere er vigtigt, og lad os huske at bære indsatsen frem i forbøn.

Ud over vores mangeårige tværkulturelle indsats blandt nydanskere, har vi senest øget LM's indsats over for de afviste asylansøgere på Kærshovedgård. Det er en mangesidet indsats, som løftes af mange frivillige i området på tværs af flere forskellige kirkesamfund. En del af dette arbejde - Asylkoret - har endda vundet Kristeligt Dagblads initiativpris i september 2019. Asylkoret er vokset ud af bibelcafeen i Bording, og LM har ansat Anna Lisbeth Sonne i en 20 %-stilling for at hjælpe koret bedst muligt i gang. Og mulighederne for mission er ikke blevet mindre ved modtagelsen af KD's initiativpris. Der er mange, som ringer for at bestille korets besøg, som altid bringer det kristne budskab om Jesus med sig i vidnesbyrd og sang.

Når det gælder det nationale arbejde, behandles en del af dette under særskilte punkter. Her med fokus på følgende to emner: "De små lokale kredse med vigende medlemstal" samt "Musikarbejdet i LM".

I formandsberetningen 2018 satte Landsformand Henrik Jensen bl.a. fokus på det faldende medlemstal i LM. Særligt det faldende antal i børne- og ungdomsarbejdet måtte mane til eftertanke. Her er noget, vi fortsat må have fokus på.

Mange små kredse udfordres i dag af, at de unge flytter til de store studiebyer. Og tilbage sidder den ældre generation, som må holde arbejdet kørende – hen ad vejen måske også med vigende kræfter.

Ofte finder de unge ind i kristne fællesskaber i storbyerne. Gud ske tak og lov for det. Det er det vigtigste. Men det hedder ikke altid LM. Der er en tendens til, at man finder ind de steder, hvor der er flest – og så betyder ”bogstavkombinationen” i navnet ikke helt så meget.

En del vælger at blive i storbyerne – andre flytter tilbage efter endt uddannelse – men da ofte uden at knytte til ved det lokale arbejde, de forlod. Det udfordrer på lang sigt de små steder. For vi har et missionsarbejde, som vi gerne vil fortsætte med, men der bliver færre og færre til at bære med.

Effekten forstærkes af, at nogle vælger at køre efter de store fællesskaber, og gennemsnitsalderen i det lokale missionshus vokser og vokser, indtil sidste mand i yderste konsekvens slukker lyset og låser døren, inden man sætter missionshuset til salg.

Vi kan og skal ikke bruge anklagende ord for at få folk til at blive og arbejde lokalt. Det flytter ikke noget. Men måske trænger vi til at høre et fornyet kald?

Arbejdet blomstrer mange af de store steder – men de små lokale kredse lider af og til under det. Vi må møde et fornyet kald til at drive mission i nærmiljøet, hvor vi bor.

Vi opfordrer derfor landsgeneralforsamlingens medlemmer til at italesætte udfordringen i deres respektive afdelingsstyrelser/menigheder/bestyrelser. Dette er en tværgående udfordring for både de små og store steder og et fælles anliggende for mission i Danmark.

Et citat fra Asbjørn Nordgaards andagtsbog ”Pris Herren” (2007) blev nævnt i en Essens i Tro & Mission – det tåler en gentagelse: ”Aldrig har så mange strejft rundt på jagt efter oplevelser og mere spændende menigheder. Men det, en kristen trænger til, er ikke flere spændende oplevelser. Det store er ikke, at jeg altid er der, hvor der sker noget, men at der kan ske noget der, hvor jeg er.” (T&M nr. 16, 2019.)

Hvordan kan vi i 2019 lade os udfordre af den påstand? Lad os tale sammen om det.

Det andet forhold, jeg vil nævne, er musikarbejdet. Sidste århundredes blomstringstid med adskillige junior- og børnekor er for længst forbi. Disse kor var langt hen ad vejen fødekæden til den årlige landsmusiklejr, og mange små lokale bands og frimodige lovsangsledere udsprang fra musiklejrene. I dag eksisterer musiklejren stadig, og den eksisterer godt med entusiastiske ledere. Men deltagerantallet er lidt vigende, og den største udfordring lige nu er nok, at aldersgennemsnittet vokser. Dermed kommer det naturlige rekrutteringsgrundlag til at mangle, hvor det hidtil har været sådan, at når først man landede på musiklejr, så voksede man så at sige op med den.

Skal vi have de yngste med på musiklejren igen, så er det forældrene, der må have syn for arbejdet og på banen med at få dem afsted. Vi har i LM brug for, at der til stadighed udvikles og fremelskes musikere og lovsangsledere.

Hertil kommer, at mange jo har mødt evangeliet netop gennem sang og musik. Guds Ord blev så at sige sunget ind i hjerterne. Det må vi ikke negligere. Det er en arbejdsgren, som forholdsvis nemt får berøring med børn uden for LM-landskabet, og som kan være med til at skabe en personlig tro i vores egne unges hjerter. Der er

med andre ord nationale missionsperspektiver i arbejdet. Det må vi gerne have fokus på – lokalt i menighederne og ind i de enkelte familier.

Nu må det ikke få en negativ klang det hele. For sagen er jo, at alle steder i LM-landskabet er der mennesker, som trækker et stort læs. Som bruger tid og penge i Guds riges arbejde. Vi har stor grund til at være taknemmelige for det. Venskabs-evangelisation, tværkulturelt arbejde, seniorkredse, børnekredse og alle andre slags kredse.

Mennesker, der har mødt et kald til at gå – og de går! Og Guds Ord får lov til at lyde. Lad os bede om, at dette Ord må spire og vokse. At mennesker må møde Jesus gennem det Ord. Lad os hente frimodigheden i løftet om, at det Ord aldrig vender tomt tilbage!

Menneskelige værdier

En af styrkerne i LM's historie har været vores utrættelige fokus på den rene og sande lære. Det er et adelsmærke for os, at vores teologi er solidt forankret i den bibelske åbenbaring. Gennem årene har vores prædikanter fordybet sig i luthersk, roseniansk teologi for ugentligt at sætte hjerter i brand ved at vise Kristus som korsfæstet. Vores prioritering af bibeltroskab har sat sig dybe spor i vores bevægelse, og det myndige lægfolk er ikke kun et teoretisk begreb i vores bagland. Vi er sammen om og forenet i nåden i LM.

Derfor har vi udarbejdet et hæfte med pejlemærker for troen og samlet vores overbevisninger i fire kerneværdier, så vi på kort formel kan sige, hvad der er bærende værdier i vores arbejde, og hvad vores satsningsområder er. Hæftet omslutter disse kerneværdier med værdien Frihed, som en rammesætning for de fire kerneværdier.

Vores lære er klar, vores teologi er bibelsk funderet — alligevel vælger nogen i disse år vores fællesskab fra. Fravalget foretages oftest ikke i protest imod teologien, men fordi de oplevede, at det kristne fællesskab ikke levede op til deres forventninger eller forhåbninger. Som vores generalsekretær for nyligt formulerede det, så kan vi "aldrig have for meget Gud, men vi kan godt have for lidt menneske". Vores missionshusmiljøer kan måske virke utilsigtet klaustrofobiske og give så lidt plads til forandringer og nye ideer, at folk efter kort tid vælger dem fra.

Derfor vil vi gerne fra LS' side bruge den kommende tid til at sætte fokus på menneskelige værdier i vores fællesskaber og opfordre de lokale ledelser til at tale om, hvilken kultur der aktuelt er i de enkelte forsamlinger, og hvilken kultur man ønsker, der skal være. Vores teologi er os givet, men det er vores kultur ikke — den er formbar. Trivsel kommer ikke af sig selv, og det gør rummelighed heller ikke. Netop fordi vores teologi ligger fast, bør der i vores fællesskaber være plads til dem, som er undervejs og ikke automatisk passer ind i vores faste skabeloner. Hvis vores fællesskaber skal være fælles om både nåden og nøden, kræver det, at vi sammen nedbryder de åndelige glansbilleder og har fællesskaber med menneskelige flossede kanter, så der også hos os er plads til forskellighed.

Ønsker vi at vende den kurve, der har retning mod nederste højre hjørne, så kræver det ikke et opgør med vores teologi, men måden hvorpå vi giver den krop i hverdagen internt i de enkelte menigheder. Så vores fællesskaber vælges til og ikke fra.

Rådsmødet i marts

Den 25. maj i år afholdt vi Rådsmøde. Det har vi gjort før, når der har været væsentlige emner, vi har trængt til at drøfte og holde rådslagning om.

Disse møder har ofte givet afsæt til nye prioriteringer, selvom Rådsmødet ingen besluttende myndighed har.

Rådsmødet i marts drejede sig om to emner:

1. Opprioriteringen af evangelist- og profetnådegaverne i LM

På baggrund af Ef 4,11 havde vi særligt fokus på profet- og evangelistnådegaverne. Drøftelsen viste i retning af, at vi skal søge at fremme evangelistnådegaven iblandt os ved at give plads til, at både mænd og kvinder får større mulighed for at tale i vores forsamlinger. Altså, mænd og kvinder, der ikke er formelt kaldede, men som har nådegaven til at tale varmt og smittende om den frelser, de tror på.

Profetnådegaven var også en del af drøftelserne. Drøftelserne viste, at vi i LM har lidt vanskeligt ved at forholde os til denne nådegave. Vi er ikke vant til at bruge ordet profet, men "den profetiske tale" anser vi ofte som brugt i vidnesbyrd fra både mænd og kvinder i LM i dag. Der blev efterspurgt en større brug af denne gave til vores møder og gudstjenester. Både mænd og kvinder som har noget på hjertet, men som ikke er kaldede prædikanter, mangler en plads mange steder i vores forsamlinger.

Mange af Rådsmødets deltagere efterspurgte i gruppesamtalerne mere af den forkyndelse, der rammer lige ind i menneskers konkrete livssituation. Der kom flere konkrete forslag på, hvordan man kan supplere den læremæssige forkyndelse med indslag fra den profetiske tale. Fx at have nogle temamøder, hvor der ikke alene sættes en prædikant til at prædike, men også spørges flere til at forberede et aktuelt og personligt bibelsk budskab om samme emne.

2. Fælles livsvandring

Det har været italesat af LMBU i flere år, at vi har brug for hinanden på tværs af generationerne. Der var stærke indlæg, hvor unge gav udtryk for, hvor vigtigt det har været for dem at vandre sammen med andre generationer. Der var opbakning til at satse mere på dette, og flere gav udtryk for, at de ville gå i gang.

Der var også konkrete forslag til, hvordan det praktisk kan gribes an — bl.a. ved oprettelse af såkaldte DNA-grupper.

Vejen frem: "Forandre for at bevare"

Med afsæt i Landsgeneralforsamlingen i 2018 har LS arbejdet videre med nogle strukturændringer, som vi har valgt at kalde "Forandre for at bevare".

Vi har i LM en værdifuld åndelig arv, som vi ledere nu har ansvaret for, bliver bevaret, så langt det står til mennesker.

Den åndelige arv udfoldes under ydre former og strukturer, som kan og skal justeres. Meget i vores samfund forandrer sig, og da vi er "i verden", forandres vores vilkår også. Derfor er det altid relevant, og nødvendigt, at vurdere, om der er noget, der med fordel kan gøres anderledes for at "evangeliet fremmes".

Hvis vi bare stiller os tilfredse med at "det går nok" (i vores tid), så har vi svigtet.

En menighed er altid kun én generation fra at uddø — det er en kristen organisation også!

- Vi må lytte til de udfordringer, der peges på
- Vi må skabe mest mulig forståelse for udfordringerne
- Vi må prøve sammen at finde løsningsmodeller
- Vi må have modet til at foretage ændringer

Afslutning

I den tid, der er gået siden sidste generalforsamling, er der sket rigtig meget.

- Der har været afholdt rigtig mange møder (langt over 10.000) — alm. møder, gudstjenester, bibelkredse, seniormøder, LMU-møder, teen- og junior klubber, børneklubber, legestuer, korøvelser m.m.
- Omkring 400 elever har tilbragt ca. 200 døgn i et kristent miljø på vores højskole, efterskoler og STU
- Omkring 100 ældre bor på vores plejehjem
- Væresteder har haft åbent i mange, mange timer
- Der har været lejre og bibelcamping
- Vores 8 genbrugsbutikker har haft åbent de fleste dage
- Vores missionærer og volontører i international mission har lidt menneskelige afsavn for at udføre arbejdet
- Og ansatte på sekretariatet i Hillerød har ydet support og informeret om arbejdet

En stor TAK til alle der har gjort dette muligt — både frivillige og ansatte.

Gud har brugt mennesker i sin mission — men værket er hans!